

Η αντιμετώπιση της ατίθασης κόρης (Μιά επιστολή του Γέροντος Παΐσιου)...

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#)



Αγαπητέ μου αδελφέ κύριε Β.

«Χαίρε εν Κυρίω». Σχετικά με το παιδί σας πού μου γράφετε, έχω τη γνώμη ότι μια αυστηρή στάση θα το κάνει πολύ χειρότερα. Να του λέτε το καλό με καλό τρόπο και να μην το πιέζετε μετά αλλά να δείχνετε ότι στενοχωρείστε για τον δρόμο πού τραβάει (πράγμα πού θα φαίνεται μόνο του, γιατί ούτε ή χαρά κρύβεται ούτε και ή στενοχώρια) . Θα κάνετε εσείς το καθήκον σας με τίς συμβουλές και μετά να το εμπιστευθείτε στον Θεό. Νομίζω ότι περισσότερα αποτελέσματα θα φέρει, όταν ό πόνος αξιοποιηθεί στην προσευχή, παρά να πονάτε για τίς αταξίες του παιδιού επιμένοντας, γιατί το παιδί τώρα είναι αναστατωμένο από την σάρκα και υπό την επίδραση του πονηρού, γιατί του έδωσε δικαιώματα.

Μπόρα είναι και θα περάσει. Μην στενοχωρείστε, θα συνέλθει αργότερα. Ούτε και να το πάρετε κατάκαρδα, πού θα χάση την αγνότητα του και τι θα γίνει μετά,

γιατί οι άνθρωποι της εποχής μας έχουν άλλο τυπικό, την αμαρτία την έκαναν μόδα. Ο Θεός να μας ελεήσει. Κοιτάξετε όσο μπορείτε να μην το αποπαίρνετε, όπως ανάφερα, για να μην κόψη το σχοινί και φυγή από την οικογένεια, γιατί θα συνέλθει μετά και δεν θα θέλει να πλησίαση από εγωισμό, οπότε θα χαθεί τελείως. Ως αναφορά για τον γιατρό που μου γράφετε. Στην κατάσταση που βρίσκεται και να παρουσιάζει και κάτι, νομίζω θα πάθει ζημιά, γιατί από το ένα μέρος ο μεγάλος εγωισμός του, από το άλλο μέρος ο λογισμός ότι κάτι έπαθε, μαζί με τις σαρκικές επιθυμίες που δεν θα εκπληρώνονται, θα πάθει ένα τρακ, και θα γίνει χειρότερα, ενώ το παιδί δεν έχει τίποτα, παρά μόνο τη σαρκική παιδική τρέλα της ηλικίας, ή οποία έχει αυξηθεί σε μεγάλο βαθμό, γιατί άναψε μόνη της την πυρκαγιά με την απρόσεκτη ζωή της.

Εάν νομίζετε ότι κάτι έχει, και ο γιατρός σας λέγει να της δίνετε φάρμακα, δεν φέρω καμιά αντίρρηση, αλλά να κάνετε ένα μικρό διάστημα υπομονή, να παραβλέπετε τις αταξίες της, να σας πλησίαση λίγο περισσότερο, και με την πρώτη ευκαιρία που θα σας δώσει ή ίδια (ότι νιώθει λίγο αδιάθετη) η έστω να βρείτε καμιά αφορμή με τρόπο, τότε να την πάτε στο γιατρό. Πάντως μη στενοχωρείστε, δεν θα αφήσει ο Θεός, ούτε και τις αμαρτίες των παιδιών της εποχής μας θα τις κρίνει με τις αμαρτίες των παιδιών της δικής μας εποχής.

Εύχεστε, και εγώ θα εύχομαι, και ο καλός Θεός να βοηθήσει και το παιδί σας και όλα τα παιδιά σας και όλα τα παιδιά του κόσμου.

Με αγάπη Χριστού Μον. Παΐσιος

Πηγή: dosambr.wordpress.com